

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708762940752/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

bage til Vinduet, men betænkte sig, gik ud af Døren, ned ad Trapperne, ud paa Gaden, hvor han roligt gav Kusken Ordre og Drikkepenge; steg saa op i Vognen, tændte sig en Cigar og satte sig til at ryge.

Nogle Minuter efter saa' han paa sit Uhr, kastede Cigaren, lænede sig tilbage og sad dér med Hænderne lagt over Øjnene. Han tænkte paa en uendelig Mængde alvorlige, kombinerede Ting – deriblandt ogsaa paa et Glas koldt, kvægende Vand.

En Støj ved Porten vækkede ham. En Dame, med Slør for Ansigtet, i et langt mørkt Klædsslag, og med en lille Natsæk i Haanden, stod udenfor Husets Port. Hurtig sprang han ned, greb hendes Haand og hendes Natsæk, førte hende tilvogns, hvor hun lod sig falde ned ved hans Side. Hun løftede Sløret en Kende – hendes Øjne syntes ham saa mørke – han kyssede bevæget hendes varme, fugtige Mund og hviskede: Min Brud! –

Kør! raabte han saa til Kusken.

V

I Rue de Rivoli – den Gade, der synes at være ét milelangt Hus, trukket efter en Lineal, med samme tre Rækker Altaner – boede Etatsraad Brynjulfsen med Gemalinde og Plejedatter.

Ved hver Sommers Begyndelse maatte han til Paris, bo i den samme møblerede Lejlighed – tredje Stokværk, tre Værelser og et Kabinet – se ud paa den samme endeløse Altan-Lineal og høre den samme dumpe endeløse Larm fra Verdensstaden under hans Fod.

Uden Paris's Luft kunde han ikke leve. En Frase saa god som enhver anden; men han mente virkelig Noget dermed, naar han tog den i sin Mund. Det Overfladiske ved denne By var denne Mands Sjæl. Hvad der laa *under* Overfladen, vedrørte ham ikke. Han, den gamle Boulevardier, kendte af Paris Boulevarderne, Droscherne, nogle Theatre, Restauranter og et Par smaa Demi-monededamer, der førte Hus for halvgamle Attachéer og Diplomater uden Indflydelse.